

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4315/2019
29.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Рњаковић, адвокат у ..., против тужене „Eurobank“ а.д. Београд, коју заступа Јелена Тодоровић, адвокат у ..., ради утврђења и исплате дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4984/18 од 03.04.2019. године, исправљеној решењем Гж 4984/18 од 07.05.2019.године, у седници већа 29.01.2020.године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4984/18 од 03.04.2019.године, исправљеној решењем Гж 4984/18 од 07.05.2019.године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4984/18 од 03.04.2019.године, исправљеној решењем Гж 4984/18 од 07.05.2019.године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 20757/15 од 17.04.2018.године, је првим ставом изреке утврђено да су ништаве одредбе члана 2 став 2 алинеја 2; члана 2 став 2 алинеја 6; члана 2 став 2 алинеја 7 и члана 6 став 1 алинеја 2 уговора о кредиту МЛ ../06, закљученог 12.09.2006.године између тужиље и тужене. Другим ставом изреке је обавезана тужена да тужилји на име стицања без основа исплати износ од 439.376,72 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе почев од 02.10.2006.године па до исплате. Трећим ставом изреке је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је ништава одредба члана 2 став 2 алинеја 8 уговора о кредиту број МЛ ../06 закљученог 12.09.2006.године. Четвртим ставом изреке је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име стицања без основа исплати износ од 577,5 CHF у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од 12.09.2006.године. Петим ставом изреке је одбијен приговор недостатка правног интереса за подношење тужбе као неоснован и шестим ставом изреке је обавезана тужена да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 118.160,00 динара у року од 8 дана.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 4984/18 од 03.04.2019.године, исправљеној решењем Гж 4984/18 од 07.05.2019.године у првом ставу изреке, одбио као неосновану жалбу тужене па је потврдио пресуду првостепеног суда у првом ставу изреке у делу у којем је утврђено да су ништаве одредбе уговора члана 2 став 2 алинеја 2; члана 2 став 2 алинеја 6; члана 6 став 1 алинеја 2 и део члана 2 став 2 алинеја 7 које се односе на затезну камату која се обрачунава у складу са акатима пословне политике банке, уговора о кредиту МЛ /06 закљученог 12.09.2006.године између тужиле и тужене, као и у другом ставу изреке. Другим ставом изреке је преиначена пресуда првостепеног суда у преосталом делу првог става изреке тако што се тужбени захтев тужиле у том делу одбија као неоснован. Одбијена је као неоснована жалба тужиле па је потврђена пресуда првостепеног суда у четвртном ставу изреке. Одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена је првостепена пресуда у шестом ставу изреке. Одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену и то у делу којим је утврђено да је ништава одредба члана 6 став 1 алинеја 2 уговора о кредиту МЛ /06 закљученог 12.09.2006.године, између тужиле и тужене, тужена је благовремено изјавила ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе, разматрања правних питања од општег интереса и разматрања правних питања у интересу равноправности грађана.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, као изузетно дозвољене, Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији тужене на основу члана 404. став 1. ЗПП, јер нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. Закона о парничном поступку ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и исплате је поднета 06.10.2015. године, а вредност предмета спора је 439.376,72 динара.

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић